

«Αν ήτανε σιωπή, θα σου 'παιρνε τ' αυτιά»

Τάσος Μπίρης - 19/04/2019

Αναδημοσίευση ανάρτησης του αρχιτέκτονα Μάκη Δημητρόγλου στο facebook, με αφορμή την πρόταση της Σοφίας Τσιράκη, της Μάγδας Χαμπάλογλου και του Σταύρου Κουμούτσου στον διαγωνισμό για το Αρχαιολογικό Μουσείο Κύπρου, όπως αυτή παρουσιάστηκε στο «Archetype» (04/02/2019) δείτε [ΕΔΩ](#).

*«Αν ήτανε σιωπή θα σου 'παιρνε τ' αυτιά / αν ήτανε κορμί θα σου 'βγαζε το μάτι /
καυτό / και απόκοσμο / σαν αύγουστος με χιόνι / άμα τ'αγγίξεις κόβεσαι /
αν πας κοντά δαγκώνει / αυτή η σπείρα είναι αιματηρό επεισόδιο*

Σημείωμα Τάσου Μπίρη,

Πήραμε την άδεια του (συνήθως μετρημένου στα λόγια, αγαπητού συναδέλφου και φίλου) Μάκη Δημητρόγλου, για την παρούσα μεταχρονολογημένη δημοσίευση από την πλευρά μας στο Archetype αυτού του μικρού κειμένου του, που αναφέρεται στην πρότασή μας στον σχετικό διαγωνισμό.

Έχει σημασία, ότι η πράξη μας αυτή δεν γίνεται τόσο για να ευχαριστήσουμε τον Μ.Δ για την πρωτοβουλία του, όσο -κυρίως- για να τιμήσει μία προς μία τις 35 προσεκτικά διαλεγμένες λέξεις που συνθέτουν το νόημα του κειμένου του.

Και δεν είναι περίεργο ότι χρειάστηκε να περάσει αρκετός χρόνος δικών μας σκέψεων προκειμένου να συνέλθουμε από την απρόσμενη ταραχή που μας προκάλεσε αυτό το νόημα. Καθώς άγγιξε (αλλά και διεύρυνε) αυτόν καθεαυτό τον πυρήνα της ιδέας μας, ανάγοντάς τον σε μία υπερβατική διάσταση θεώρησης της αρχιτεκτονικής σύνθεσης εν γένει.

Με τον οικονομικό βιωματικό λόγο του ο Μ.Δ υποδηλώνει ότι η διαφορούμενη (φωτεινή έως σκοτεινή) *σπείρα της αρχιτεκτονικής*, δεν είναι πάντα ανώδυνο ειρηνικό παιχνίδι. Αντιθέτως μάλιστα επισημαίνει μεταφορικά τον κίνδυνο «αιματηρών επεισοδίων» κατά την εμπλοκή μας με τις κοφτερές γωνιώδεις περιελίξεις της. Όπως, για παράδειγμα, κόβει σαν ξυράφι η *φαλτσέτα*, αυτή η γυμνή ακονισμένη λάμα χωρίς βολική λαβή. Με αποτέλεσμα μερικές φορές να μην ματώνει μόνο αυτός που δέχεται, αλλά και αυτός που προκαλεί τη χαρακιά. Η οποία όμως εδώ είναι πολύ ευπρόσδεκτη και από τους δύο εμπλεκόμενους.

Όπως ίσως θα συνέβαινε και με άλλους, που δίνουν κυρίως σημασία, όχι στους συνήθεις επαίνους ή τις μομφές, αλλά στην -σπανίζουσα πια- ουσιώδη ανθρώπινη επικοινωνία μέσω των σκέψεων και πράξεών τους. Αυτές που γεννούν και ανταλλάσσουν ιδέες.

Να είσαι καλά φίλε,

Τάσος Μπίρης

(Σύμβουλος της ομάδας)(10-04-2019)